

Суб'єкт права на конституційну скаргу – громадянин Олійник Вячеслав Вікторович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність:

– статтям 19, 24, 55, 129¹ Конституції України (конституційність) пункт 2 частини першої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України від 18 березня 2004 року № 1618–IV *щодо права касаційного оскарження ухвали суду першої інстанції після їх перегляду в апеляційному порядку;*

– статтям 55, 129¹ Конституції України (конституційність) приписи статті 240¹ Кодексу законів про працю України *щодо прийняття рішень органом, що розглядає трудові спори, у разі неможливості поновлення працівника на роботі внаслідок припинення діяльності підприємства, установи, організації.*

Олійник В.В. вважає, що висновок суду у його справі, згідно з яким оспорювані приписи статті 240¹ Кодексу законів про працю України не поширюються на трудові відносини, які виникли на підставі рішення суду, призводить до порушення конституційних прав на заробітну плату та виконання остаточного рішення суду, яке набрало законної сили.

Крім цього, він стверджує, що пункт 2 частини першої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України є нечітким, створює правову невизначеність для суддів та сторін у справі, а також є дискримінаційним стосовно позивача у цивільному судочинстві у порівнянні з господарським судочинством.